

При моделюванні динаміки соціально-економічних процесів необхідно враховувати багатокрестеріальність цих процесів. При великій кількості факторів, що впливають на стан соціально-економічної системи в цілому, необхідно розглядати моделі в динаміці для того, щоб визначити небезпечні значення окремих параметрів та стану системи в цілому, а також виділити фактори, зміна яких дуже сильно впливає на всю систему. Суть методу динамічного моделювання полягає в наступному: обирається ряд показників, які характеризують стан соціально-економічної сфери, наприклад, рівень ВВП на душу населення, приріст населення по рокам та забруднення атмосфери від стаціонарних джерел. Необхідні показники визначаємо за допомогою матриць кореляції. Для побудови динаміки важливим параметром є час. Побудову моделі здійснюємо у чотиривимірному просторі. Стан системи в той чи інший момент часу буде визначатися за допомогою трьох обраних показників, коефіцієнт кореляції з чисельністю населення є близьким до одиниці, що підтверджує те, що між вищезазначеними факторами існує прямий зв'язок. Після розрахунків будується тривимірна модель, де по вісях відображається загальна кількість викидів в атмосферу від стаціонарних джерел, рівень ВВП на душу населення, чисельність населення. Четверта координата – час, який впливає на всі параметри тривимірної моделі. Графічне зображення змінюється динамічно в часі.

Отже, такий метод дає можливість вивчати та аналізувати стан соціально-економічних процесів в динаміці, прогнозувати його можливі зміни, а також надавати необхідні дані для прийняття управлінських рішень щодо регулювання їх стану в заданих рамках.

1. Пастернак-Таранушенко Г. Економічна безпека держави. Статистика процесу забезпечення. Підручник / За ред. Професора Богдана Кравченка. – К.: «Кондор», 2002. – 302с.
2. В.И. Арнольд. Теория катастроф. – М.: Наука, 1990. – 128 с.

УПАКОВКА ЯК ШЕДЕВР

Викладач Сірик Т. А., студ. Спіцина М., КІ СумДУ

Кожного дня люди стикаються з безліччю проблем, як особистими, так і глобальними. Одними з найголовніших проблем сьогодення є: політичні, економічні, соціально етичні, але найсерйознішою і найнебезпечнішою на даному етапі людства є

екологічна проблема. Адже з кожним роком, навіть місяцем росте засміченість нашого оточення. Сміття, невід'ємним елементом якого є упаковка, забруднює навколишнє середовище, саме тому на сьогоднішній день проблема використання упаковки та відходів виробництва, торгівлі і побуту є найактуальнішою.

На сьогодні в Україні проблема смітників – одна з найважливіших і найактуальніших серед проблем забруднення навколишнього середовища. Ця проблема настільки нагальна не тільки в Україні, а й у всьому світі, що навіть з'явився такий вислів "відходи беруть нас за горло".

Щороку накопичується близько 10 млн. тонн сміття, близько 160 тисяч гектарів землі в Україні зайнято під смітники (це близько 700 смітників, що існують в кожному місті або селі), «в Україні накопичилась велика кількість відходів – близько 25 млрд. тонн промислових і близько 5 млрд. побутових (за вагою близько 1 млрд. тонн) – тобто близько 500 кг на одного жителя України»[2].

Викидаючи сміття, люди порушують один з основних екологічних законів - кругообіг речовин у природі. Адже, вилучаючи з природи чимало речовин, людина змінює їх до невпізнанності повертає у природу у вигляді сміття, яке не розкладається на вихідні речовини природним шляхом або їх термін складає тисячі і мільйони років.

Отже, упаковка є сміттям, але не для кожного. Принципово новим методом, який дозволяє знешкоджувати сміття є його вторинне використання без всіляких переробок, при якому необхідні лише фантазія, вміння, прагнення, бажання та спритність рук. Це є екологічно безпечним і необхідним саме зараз.

Екологічно правильна тенденція вторинного використання упаковки нарешті дійшла і до України. Втілювати її в життя взялися вітчизняні митці, які на перший погляд із купи сміття створюють необхідні і практичні шедеври. Сміття – це можливість кожного створити з використаної упаковки потрібну дрібничку для повсякденного вжитку [1].

Чи знаєте ви, що переробивши алюмінієві бляшанки з-під прохолоджувальних напоїв, які викидають жителі мегаполісу за рік, можна сконструювати тридцять справжніх літаків? Виявляється, що будь-якій використаній упаковці можна дати друге життя.

Всі ці рисунки наглядно нам показують, те, що із алюмінієвих бляшанок можна створювати справжні шедеври, такі як іграшкові машинки, які на перший погляд і не відлічили від справжніх іграшкових машинок, куплених у магазині.

Жерстяні банки зручно і вигідно використовувати у побуті, найкраще вони можуть знадобитися на кухні у вигляді ваз, банок для сипучих круп та як місце зберігання кухонної утвори.

Кріс Гілмор виготовляє справжні шедеври зі звичайнісінького картону за допомогою лише клею [4]. Алекс Урба створює живописні вироби зі звичайнісінького картону.

Молоді канадські дизайнери, використовуючи пластикові пляшки створили кумедні речі інтер'єру, зручні аксесуари, та й просто смішні іграшки для непосидючих малят.

Дивлячись на деякі витвори ізраїльського дизайнера Yossy, ніколи не скажеш, що вони зроблені зі звичайнісіньких скляних пляшок. Але це так. Зроблені ці сувеніри методом ручної різки скла. Сам дизайнер вважає, що його декоративні пляшки, годинники, вази, світильники, підвіски як найкраще підходять для оригінального подарунку.

Отже, найкращим методом зменшення кількості сміття є виготовлення унікальних, ексклюзивних та необхідних речей зі звичайнісінького сміття, яке валяється скрізь. Цей метод є простим у застосуванні і навіть маленькі діти можуть навчитися виробляти з пластикових бляшанок, скляних банок, картону та паперу для себе іграшки. І разом з тим кожна дитина буде знати, що сміття може призвести до екологічної кризи., тобто вже з самого дитинства у них будуть зароджуватися міркування та звички про те, що необхідно зводити викиди відходів до мінімуму.

Таким чином можна зробити висновок про те що упаковка – це з одного боку сміття, але сміття лише у руках тих людей, які не замислюються над тим, що з ними і з нашою планетою буде завтра; недалекоглядних людей та людей, які не в змозі уявити, що вони викидають є дешевим, доступним та широким у використанні матеріалом для виготовлення цікавих, потрібних і найунікальніших речей, а з іншого боку упаковка – це сировина і матеріал для людей, які прагнуть зробити нашу планету чистішою і красивішою, зробити із сміття речі для повсякденного вжитку, шедеври для радості очей та душі [3].

Отже, викидаючи сміття замислимося над тим, а може ми в змозі зробити з нього якусь іграшку, прикрасу, вазу, світильник чи будь-що окрім смітника чи стане вона сміттям чи матеріалом для гарних речей вирішувати молодому поколінню.

1. www.consumerinfo.org.ua.

2. <http://h.ua/story>.

3. <http://life.pravda.com.ua/problem>.

4. <http://gallery.unipack.ru>.

ОСВІТА ЯК ФАКТОР ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ

Викладач Самусь Г.І., студ. Циганок О., КІСумДУ

В.І. Вернадський ще на початку ХХ ст. прогнозував, що з розвитком суспільства біосфера Землі перейде в нову фазу – ноосферу, тобто сферу розуму, де вирішальна роль належатиме духовності суспільства, формуванню якої безпосередньо сприяє освіта.

Нині світ вступив у так зване постіндустріальне суспільство, для якого характерним є зростання розумової компоненти змісту праці. Знання й освіта набувають економічної цінності. Саме на базі творчого використання знань розвинені країни світу забезпечують зростання добробуту, перш за все, шляхом створення нових робочих місць, зокрема таких, які пов'язані з ринковими перетвореннями (менеджер, координатор у галузі інформаційних ресурсів тощо). Згідно з даними Світового банку, уже в 1994 р. 76 % національного багатства США складав людський капітал, тобто сукупність накопчених знань та умінь, які використовуються у виробництві й у повсякденному житті, тоді як на фізичний капітал припадало 19 %, природний – 5 % у загальному обсязі. У країнах Західної Європи ці показники відповідно становили – 74, 23 і 3 %, у Росії – 50, 10 і 40 %. В Україні, на жаль, аналогічні підрахунки не проводились. Можливо саме тому багато керівників різного рангу проявляють свою недалекоглядність, не визнаючи нагальну потребу в державному інвестуванні освітньої сфери як головному джерелі примноження багатства.

Освіта, як відомо, виконує щонайменше дві найважливіші функції: виховну та економічну (шляхом здійснення підготовки кваліфікованої робочої сили у пропорціях, масштабах і кількості, потрібних народному господарству). Як свідчить статистика, за рахунок підвищення освітнього рівня робочої сили зростає продуктивність праці та ефективність виробництва. Тобто освіта не є чимось зовнішнім відносно інших сфер життєдіяльності людини. А тому освіту, проблеми її розвитку необхідно розглядати в комплексі інших галузей, проблем людства, однією з найважливіших, серед яких є проблема стійкого розвитку і виживання, забезпечення добробуту населення. Освіта є важливим засобом розв'язання життєво важливих проблем.